

5-Б клас

7 квітня

Щоб краще зрозуміти зміст повісті Льюїса Керролла «Аліса в країні див»

Пояснення до розділів повісті Льюїса Керролла «Аліса в країні див»

У розділі **«Божевільне чаювання»** (англ. «A mad tea-party») автор повідомляє про англійську традицію пити чай о п'ятій годині вечора (у творі — о шостій, до речі, саме о шостій збиралися пити чай доктор Доджсон і сестри Лідделл). Аліса п'є чай у компанії Капелюшника, Шаленого Зайця й Сонька-Гризуна. Це божевільне чаювання називається саме так, бо його учасники не хотіли змінювати свої чашки, а натомість мінялися місцями. В українському перекладі В. Корнієнка цей вираз передано абсолютно точно — божевільне чаювання.

Письменник також використовує давню англійську традицію створення загадок, що не передбачали відгадок. Капелюшник запитує Алісу: «Чим крук схожий на капшук?» (Англ. «Why is a raven like a writing-desk?») Автор стверджує те, що не все у світі має логічне пояснення. Однак те, що не має пояснення, не означає, що цього не існує взагалі.

Робота з текстом розділу **«Божевільне чаювання»**

Усно!!!!!!

1. Назвіть учасників божевільного чаювання.
2. Опишіть місце, де воно відбувалося.
3. Поясніть, чому чаювання казкових персонажів називається божевільним.
4. Які англійські традиції відображено в цьому розділі? Як і з якою художньою метою вони використані письменником?
5. Назвіть імена казкових героїнь, у яких угадуються сестри Лідделл.
6. Яка історія пов'язана з ними? Хто її розповідає?

Гра словами та смислами. Літературна гра словами та смислами з розвитком сюжету стає все цікавіша й веселіша. Ось, наприклад, характерний для казки Льюїса Керролла прийом переставляння слів у реченні. «Я завжди думаю! — покwapливо сказала Аліса. — Принаймні... принаймні кажу, що думаю. Зрештою, це одне й те саме!» А Капелюшник заперечив: «Аніскілечки!.. Ти ще скажи, ніби “я бачу, що їм” і “я їм, що бачу” — одне й те саме». А

Сонько-Гризун підтвердив: «Ти ще скажи, що “я дихаю, коли сплю” і “я сплю, коли дихаю” — одне й те саме!»

Розділ «Королевин крокет»

Крокет — спортивна гра, учасники якої ударами спеціальних молотків із довгою ручкою проводять шари крізь ворота, що розставлені на майданчику в певному порядку. Гра користувалася великою популярністю в ХІХ ст. серед представників англійської знаті.

У розділі «**Королевин крокет**» Льюїс Керролл у фантастичній формі відобразив вади суспільного життя Англії «вікторіанської» доби, коли королівський двір та уряд демонстрували сувору політику. Королева в повісті-казці «Аліса в Країні Див» зображена злою, роздратованою та свавільною. Вона всім погрожує покаранням. Незвичайні умови гри в Королевин крокет (коли потрібно грати не молотками й м'ячами, а живими істотами — фламінго та їжаками, які могли тікати, переходити з місця на місце, як і ворітця, що утворювали вояки) відображають, з одного боку, заплутаність політичної ситуації в Англії, а з іншого — байдужість уряду до будь-кого. Якщо звичний для англійців крокет був тихою й спокійною грою за правилами, то в повісті-казці все відбувається навпаки. «Це не гра, а мука», — каже Аліса.

Водночас письменник утверджує свободу думки й незалежність особистості від будь-якої влади в образі Аліси, котра не побоялася Королеви, а також в образі Чеширського Кота, якому не можна відтяти голову (бо в казці її не було від чого відтинати).

Речення «Котові й король не указ», яке промовляє Аліса, утворено на підставі давньої англійської приказки «Кіт може дивитися на короля» (англ. «A cat may look at a king»).

Робота з текстом розділу «Королевин крокет»

Усно!!!!!!

1. Поясніть, чому садівники перефарбовують кущ троянд з білого на червоний колір.
2. Як поводитьися Королева з челяддю, Герцогинею, Алісою?
3. Назвіть улюблену фразу Королеви.
4. Чи боїться Аліса Королеву? Доведіть це прикладами з тексту.
5. Хто (або що?) теж не побоявся Королеви?

6. Що стало причиною суперечки Ката, Короля та Королеви? Що їм порадила Аліса?